

PARLAMENTO SEÇİMLERİ ve TKP ÜYELERİ'NİN TUTUMU

Ülkemiz üç aşamalı seçim sürecinin son etabına yaklaşıyor. Önceki iki seçimden göreceli de olsa başarıyla çıkmasını bilen işbirlikçi, otokratik AKP iktidarı, bu en son ve en kritik seçimden de başarıyla çıkmak için elindeki tüm kozları ortaya sürerek çabalıyor. İktidarın en başarılı seçim taktiği olan ve önceki seçimlerde başarıyla uygulanan 'mağdur' yaratma operasyonu, bu seçimler için de 'paralel yapı' hedef alınarak gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Ancak AKP iktidarı bu seçimde kitleleri ikna ederek saflaştırmak için yeterli olmadığı anlaşılan mağduriyet taktiğinin yanı sıra, yeni yeni taktiklere de gereksinim duyuyor.

İktidarın uygulamaya koyduğu yeni taktiklerin başında, en fazla bildiği şey olan çıplak devlet zorunu yasalarla tahkim ederek uygulamaya koymak oluyor.

(Devamı 2'de)

BİRLEŞİK HAZİRAN HAREKETİ ÜZERİNE

'Henüz vakit varken gülüm'
'Paris yanıp yıkılmadan'

Nazım Hikmet

ODTÜ Vişnelik tesislerinde gerçekleştirilen bir dizi toplantının çağrıcıları tarafından oluşturulduğu açıklanan, sonrasında kuruluşu ve niteliğine ilişkin çeşitli rivayetlerin ortalıkta dolaştığı yapılanma, artık netleştiği iddia edilen profiliyle yığınları eyleme çağıran bir mücadele örgütü olarak, Birleşik Haziran Hareketi adıyla politik gündemimize girdi.

SAYFA 4'TE

Kırmızı çatkılı kadınlar, önderleri için göz yaşı döküyor..

Türkiye kadın hareketinin önderi, İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı, 1979 Ekim Ara Seçimleri'nde İstanbul Bağımsız Senatör adayı, Partimizin 5. Kongresi sonrası TKP Kadın Komitesi üyesi BAKİYE BERİA ÖNGER'i kaybettik..

SAYFA 8'DE

PARLAMENTO SEÇİMLERİ ve TKP ÜYELERİ'NİN TUTUMU

(Baştarafı 1'de)

Yeni İç Güvenlik Paketi adı altında parlamento gündemine getirileceği ve mutlaka yasalaştırılacağı küçük otokrat Davutoğlu tarafından açıklanan yasa teklifi, bu amacın gerçekleştirilmesine yönelik en önemli kilometre taşı olarak oluşturuyor. Makul şüpheli sayılarak savcılık talebine gerek duymaksızın her vatandaşın 24 saat için de olsa gözaltına alınmasına olanak tanıyan, çocukların kuş sapanına ateşli silah muamelesi yaparak yıllarca hapis yatmalarına yol açacak yasal değişiklikleri içinde taşıyan, kısacası iktidardaki gerici otoriter eğilimi daha da yoğunlaştırarak totalitarizme taşıyacak olan böylesi bir yasanın parlamentodan geçirilmesi, işbirlikçi iktidara her türlü muhalefeti susturma yetkisi verecek, ülkeyi mezarlık haline getirmelerine olanak sağlayacaktır. Yine iktidarın 'paralel yapı' ile mücadele adı altında gündeme getirdiği polis okulları ve akademilerini kapatma kararıyla, binlerce polis amirinin emekliye sevk edileceği uygulaması ile tüm Emniyet Müdürlüğü personelinin yeni kurulan Kamu Güvenliği Müsteşarlığı'na bağlanacak olması –ki sadece polis gücü değil, jandarma teşkilatı, sahil güvenlik komutanlığı ve koruculuk gücünün de bu müsteşarlığa bağlanacak olması– ilgili yasayla birlikte ülkeyi bir polis devleti haline getirecektir. Böylelikle her türlü toplumsal muhalefet hareketi yasadışı sayılarak kriminalize edilecek ve dikensiz gül bahçesi yaratmanın yolu açılmış olacaktır.

İktidarın masaya sürdüğü ikinci koz ise yine şimdiye kadar kendisi için olumlu sonuçlar vermiş 'çözüm süreci' operasyonudur. Kürt sorununun çözümü adı altında uygulamaya konan ve bugüne kadar iktidarın MIT eliyle yürüttüğü görüşmeler, geçtiğimiz günlerde çıkarılan bir yasayla kurulan Kamu Güvenliği Müsteşarlığı eliyle sürdürülmektedir. İktidarın bugüne kadar ki tüm çabasının özünü, geçmiş seçimlerde olduğu gibi bu seçimin de çatışmaların olmadığı bir ortamda gerçekleşmesini sağlamak, bunun için de Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni masada tutmak olduğunu

söylemek yanlış olmayacaktır. Görüşmelerin git gelli bir süreç olarak ve kırılmalıya açık bir biçimde sürmesi de bunu göstermektedir. İktidarın, Türkiye Kürdistan'ı üzerine yaptığı hesabın bir diğer ayağını ise Kürdistan'ı bir liberal demokrasi coğrafyası gibi göstermeye dönük daha ince ve rafine girişimi oluşturmaktadır. Kürt coğrafyasında kuruluşuna izin verilen, hatta kimileri açısından mevcut yasaların da zorlanması anlamına gelen çeşitli Kürt partilerine verilen kuruluş izinleri buna yöneliktir. Kendi paramiliter vurucu gücü olarak kullandığı Hüdapar'ın dışındaki Kürdistan partilerinin kuruluşunu bu biçimde anlamak gerekiyor. Bu partilerin kuruluşunun kendilerinden bağımsız anlamı Kürt oylarının Ulusal Kurtuluş Hareketinde onun yasal temsilcisi olan siyasal partide HDP de toplanmasının önünü almaya dönük girişimlerdir. Parti olarak örgütlenen veya hareket düzeyinde kalan adı belli Kürdistan örgütlenmelerinin bu objektif sonuçtan kendilerini kurtararak, Kürt halkının çıkarlarının savunucusu olduklarının tescili bu seçimlerde alacakları tutuma bağlı olacaktır. Kürt barışının sağlanmasında yol temizliği talepleri arasında kritik bir önem taşıyan seçim barajının düşürülmesi talebinin iktidarca reddedilerek barajın indirilmemesi, özellikle HDP'nin baraj nedeniyle seçimlere yine bağımsız adaylar yoluyla katılmasının sağlanması, böylelikle en az 40 sayı eksik çıkararak işbirlikçi iktidarın anayasayı değiştirecek çoğunluğu sağlamasının önünün açılmasına dönük bir girişimdir. Bu oyun HDP'nin seçimlere parti olarak katılma kararıyla bozulmuş, otokrat Erdoğan'ın ve küçük otokrat Davutoğlu'nun beklentileri boşa çıkarılmıştır. HDP'nin bu tavrının sonuç vermesi ise en az onun kadar, hatta ondan da daha fazla HDP dışında kalan ve daha da çok ülkenin batısında yer alan sol, sosyalist, devrimci örgüt ve çevrelerin seçimlerde HDP'yi destekler tutum almasına bağlı olacaktır. Görüldüğü gibi ülkemizin en kritik seçimi olan bu seçim süreci, Türkiye ve Kürdistan'da bir-

çok örgüt, parti ve çevre açısından da ayrı bir sınav olma özelliğine sahiptir.

İşbirlikçi gerici otokratik AKP iktidarının bu girişimleri karşısında içine girdiğimiz seçim sürecinde hiçbir yurttaş verdiği oyun kendini bağlayacağı bilinciyle değil, verilen her oyun ülkenin geleceğini, hepimizin geleceğini bağlayacağı bilinciyle davranmasını zorunlu kılmaktadır. Klasik seçim oyunlarının ve liste çalışmalarının gündemi belirlediği burjuva muhalefet partisi olarak CHP'nin bu seçimlerde de toplumsal muhalefet güçleriyle birleşme, onlarla birlikte ortak adaylar belirleyerek bir cephe halinde seçimlere girmeyeceği açık olarak ortaya çıkmıştır. Gerçekleştirilen kimi görüşmeler ve ülkenin batısının toplumsal muhalefet eksenini kendine ortaya koyan Birleşik Haziran Hareketi içinde kimi CHP'li sayıların yer almasının asıl işlevinin onların öznel isteklerinden bağımsız olarak ülkenin doğusunu ve batısını birlikte temsil edecek bir ortak muhalefet cephesinin oluşmasının önünün kesilmesine yaradığı artık anlaşılmalı bunlarla oyalanılması bırakılmadır.

Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin çatı örgütü adına Cemil Bayık ülkedeki tüm sol, sosyalist, devrimci, demokratik güçlerle birlikte seçimlere girmek istediklerini açıklamış, HDP kurucu genel başkanı Ertuğrul Kürkçü ise doğrudan Birleşik Haziran Hareketi'ne adıyla seslenerek seçimlere birlikte girme çağrısı yapmıştır. Aynı tür açıklamalar HDP eş genel başkanı Demirtaş ve kimi diğer sözcüleri aracılığı ile de değişik vesilelerle yapılmıştır ve çağrı halen ortada ve cevapsız bir biçimde durmaktadır. Çağrıya bugüne değin en olumlu -o da dolayimli olarak- yaklaşım, Vişnelik çağrıcılarından ve eski yoldaşımız olan Vural Demir'in (H.Yurtsever) İleri Haber Portalı'nda yer alan makalesi olmuş, haricinde herhangi bir olumlu görüş bildirildiği bizce görülmemiştir. Ancak olumsuz anlamda görüş bildiren çok sayıda Vişnelik çağrıcısı, BHH yöneticisi veya katılımcısı ortalıkta tozu dumana katarak, devrimci lafazanlığın güzel örneklerini ortaya koyarak yazmakta konuşmaktadır.

TKP; Türkiye'nin en eski ve açık çalışması yasalarla yasaklanmış tek partisi olan partimiz, bu seçimlere de kendi adı, sembolleri ve komünist kimliğini açık yüreklilikle ortaya koyacak olan adaylarıyla katılmıyor. Bu durum tabii ki sadece burjuvazinin yasaklarıyla açıklanamaz. Partimizin üzerini örten likidasyon örtüsünün yeni yeni kırılmaya başladığı, kaynağını partimizden alan değişik kolektiflerin likidasyon zincirini kırdıkları alanlarda sınıf savaşımı sürecine yeniden katıldıkları bu zaman diliminde, partimizden geçmiş savaşım sürecinde olduğu gibi işçi sınıfımız ve emekçi halkımızca can kulağı ile dinlenen çağrılarını yapmasını beklemek doğru olmadığı gibi gerçekçi de olmaz. Ancak savaşım geleneklerimizin ardıcıl takipçisi olan kolektifimizin, mevcut eksikliklerimize sığınarak sessiz kalmasını da beklememek gerekir. Komünistler bu seçim sürecinde de belirledikleri tutumu güçleri oranında, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımıza ulaştıracak, onların partimizin politikaları doğrultusunda tavır almaları için gerekli çalışmaları özveriyle yapacaktır. Komünistlerin bu seçim sürecindeki temel taktiği ülkenin batısı ile doğusunu birleştirecek bütünsel bir cephe hareketinin yaratılarak seçimlere birlikte girilmesidir. Bunun yolu ise HDP ile BHH'nin bir seçim ittifakıyla seçimlere ortak adaylarla birlikte gireceklerinin açıklanması olacaktır. Ülkemizi bir polis devletine dönüştürerek gerici otoriter iktidarını devam ettirmek isteyen işbirlikçi AKP ve onun gerici başı Erdoğan'ın planlarının bozulması, gericiğin geriletilmesi ve ülkemizin barışçı, demokratik geleceğinin yolunun açılması böylesi bir beraberlikten geçmektedir. Böylesi bir geleceğe ulaşmak için yapılması gereken tüm çalışmaları TKP'liler yapacak, ellerindeki tüm olanakları böylesi bir ortak savaşım cephesinin kurulması için seferber edeceklerdir. Böylesi bir ortak savaşım cephesinin kurulmaması durumunda komünistler, partimizin sesine kulak veren tüm yığınları HDP listelerinden gösterilen adaylara oy vermeye çağıracaktır. Komünistlerin, TKP Üyeleri Kolektifi'nin tutumu bu kadar açıktır.

BİRLEŞİK HAZİRAN HAREKETİ ÜZERİNE

*'Henüz vakit varken gülüm'
'Paris yanıp yıkılmadan'*

Nazım Hikmet

ODTÜ Vişnelik tesislerinde gerçekleştirilen bir dizi toplantının çağrıcıları tarafından oluşturulduğu açıklanan, sonrasında kuruluşu ve niteliğine ilişkin çeşitli rivayetlerin ortalıkta dolaştığı yapılanma, artık netleştiği iddia edilen profiliyle yığınları eyleme çağırarak bir mücadele örgütü olarak, Birleşik Haziran Hareketi adıyla politik gündemimize girdi.

Hakkındaki rivayetlerden anlaşıldığı kadarıyla, kimilerinin sosyalist hareketin yeni bir birlik girişimi olarak nitelediği Vişnelik toplantıları, başka birileri bakımından ise AKP iktidarının, onların tanımıyla 'diktatörlük' ya da 'islami faşist' olarak nitelenen yönetim anlayışına karşı sol güçlerin birleşik mücadele örgütünü yaratma girişimi olarak tanımlandı. Kimileri ise BHH'yi klasik anti faşist, anti emperyalist birleşik cephe olduğu savıyla tanımlayarak desteklerini açıkladı. Toplantılarla eş zamanlı olarak ÖDP yönetimince başlatılan ve daha çok Devrimci Yol geleneğinden gelen siyasal çevreleri kapsaması düşünülen devrimci demokratik 'Birleşik Muhalefet' yaratma girişimlerinin Vişnelik sürecine entegre edilmesinin yanı sıra SİP 'TKP'nin bölünmesi öncesinde adı geçen parti tarafından oluşturulan ve örgütsel kapsayıcılığı ilgili partiyle sınırlı kalan, steril ulusalcı 'Sol Cephe' de bölünmenin getirdiği kadük olma haline çare olarak kendini Vişnelik sürecine entegre etmeyi kurtuluş yolu olarak seçti. Halkevleri ise önce katılıp sonrasında bizlerin anlayamadığı bir iç tartışmayla süreçten ayrıldı. Vişnelik'te bir arada kalarak toplantıları devam ettiren örgütlü çevreler, bir grup sosyalist aydın ve kimi CHP'li saygınlıklar, bir araya geliş sürecinin solun birlik girişimi olmadığı, esas olarak AKP iktidarı-

na karşı ortak savaşımın örgütleyicisi olacak bir birlikteliği yaratma girişimi olduğunu açıklayarak Birleşik Haziran Hareketinin kuruluşunu açıkladılar.

Bu açıklamayla birlikte Birleşik Haziran Hareketi, oluşum sürecinde yaşanan ÖDP içi gerilimlerin ve Devrimci Yol kökenli siyasal çevrelerin kendi aralarında süregiden tartışmaların ötelenmesinin aracı olmasının yanı sıra, SİP 'TKP'nin bölünmesi sonrasında kadük kalarak işlevsizleşen steril ulusalcı 'Sol Cephe' girişiminin de cankurtaran simidi ve bölünmenin ortaya çıkardığı iki partinin de temel politik faaliyet alanı olma özelliğini daha kuruluşundan kazandı. Ne ki hareketin daha kuruluşundan kazanarak yola çıktığı bu nitelikler ona olumlu bir katkı yapmamanın ötesinde kimi başka örgüt ve çevreler tarafından olumsuz bir gözle bakılmasının da gerekçesini oluşturarak hareketten uzak kalmalarının yolunu açtı.

Kendini örgütlü güçlerin bir bileşkesi olarak değil, katılan herkesin bir yurttaş olarak içinde yer aldığı, aşağıdan yukarı yerel meclisler aracılığıyla ve seçim esasıyla yönetiminin oluşacağı karar altına alınan hareket gelinen bu aşamada henüz 150 civarında yerelde -ki onların hepsi de ülkenin batısında ve yurt dışında yer almaktadır- meclis oluşturabilmiş durumda. İçerisinde işçi sendika hareketinin önder ve emektar militanlarına rastlayamadığımız çağrıcı kadronun yanı sıra, yönetici olarak seçilen kadro içinde de benzer bir boşluğun olduğu görülmektedir. Ancak bundan daha vahimi, AKP iktidarına karşı toplumsal muhalefet merkezi örgütlenmesi olarak yapılandırılan ve bir anlamda iktidar alternatifi özelliği atfedilen hareket içerisinde, ülkenin yarısını tem-

sil eden ve son 30 yılın en eylemli muhalefet dinamiği olarak sınıf savaşımı içinde yer alan Kürt Halkı ve onun Ulusal Kurtuluşçu savaşımını temsil eden güçlerin olmamasıdır. Ki bu değerlendirmeye Kürt Solu olarak tanımlanan, HDP dışı Kürdistanî sosyalist parti ve çevreler de dahildir. Ve ne yazık ki Birleşik Haziran Hareketi'nin, kendini Türkiye Kürdistanı'nda örgütlemeye yönelik bir programı ve politikasının da olduğu bugüne kadar yapılan yayınlarda yer almamıştır. Nitekim bu durum Birleşik Haziran Hareketi'nin, kendini eylemli olarak ortaya koyduğu ilk büyük çıkışı şeklinde deklare edilen eylemi olan, eğitim sorununa ilişkin mitinginin çağrı metninde de kendini ortaya koymuş ve çağrı 'Laik, demokratik, bilimsel eğitim' olarak nitelendirilmiştir. Günümüz politik ortamında Anadilde eğitim talebini dillendirmeyen bir çıkışın ne kadar devrimci bir nitelik taşıdığına ise bizce tartışmaya muhtaç bir açıklama olduğunu belirtmek durumundayız. Ki Birleşik Haziran Hareketinin ilk politik çıkışı olarak deklare edilen mitingün gerçek çağrıcısı olan Alevi örgütleri ve Eğitim Emekçileri Sendikaları'nın, mitingün amacını Laik, Bilimsel, Demokratik, Anadilde Eğitim olarak formüle etmiş olmalarına rağmen bu konuda gösterilen tutukluk, Birleşik Haziran Hareketi'ne ilişkin kuşkularımızı güçlendiren bir özellik olarak öne çıkmaktadır. Aynı durum sonrası için planlanan eğitim boykotu için de geçerlidir. Eylemin birleştirdiği Eğitim Emekçileri Sendikaları, Alevi örgütleri ve HDP mitingi ve sonrasındaki boykotu ifade ederken, Anadil talebini de ısrarla dile getirmekte ancak Birleşik Haziran Hareketi sözcüleri, Anadil talebini ağızlarına almamakta ısrar etmektedirler.

Birleşik Haziran Hareketi'nin kurucu güçleri olarak ilk çağrıcılar arasında yer alan Devrimci Demokratik gelenekten gelen örgüt ve partilerin tabanlarının, özellikle CHP tabanı ile çok geniş bir geçişkenlik taşıyor olmasının yanı sıra SİP 'TKP' gibi nasyo-

nalist bir partiden türeyen iki partinin ideolojik etkisi ile Birleşik Haziran Hareketi'nin ülkenin batısını kapsayan şehirli, laik, demokrat bir orta katmanlar hareketi olma görünümü, hareketin egemen profili olarak kendini ortaya koymaktadır. Hareketin ilk gününden katıldığı açıklanan kimi CHP sayılabilecek varlığı ise bu özelliği güçlendiren bir etki yapmanın ötesinde bir anlam taşımamaktadır. İçerisinde işçi sendika hareketini temsil eden, ülke kamuoyunun tanıdığı kadroların bulunmaması ve Kürt ulusal kurtuluşçularından, onların siyasal partilerinden, bilinçli bir seçim olarak tercih edilmiş yalıtılmışlık, bugünden kendini gösteren böylesi eğilimler, birleşik hareket girişiminin başarılı olmasının önünü kesen özelliklerdir.

Hareketin sözcülerinin yaptıkları tanımlamalarda, hareketin kendini özellikle ve öncelikle sokakta, yerel birimlerde, iktidar alternatifi olarak aşağıdan yukarı bir biçimde kuracağını altı çizilmekte ancak ortaya somut bir alternatif iktidar programı konmamaktadır. Hareketin ilk kuruluş açıklamasının yapıldığı toplantı sonrasında yayınlanan sonuç bildirisi, bu çaresizliğin açık bir göstergesidir. Aynı çaresizlik, iktidar alternatifi olduğu söylenen hareketin, yığınların en fazla politize olduğu siyasal propagandaya en fazla bilinçlerini açtıkları bir dönem olduğu hep bilinen seçim dönemine ilişkin olarak ortaya koyduğu düşüncelerde de kendini göstermektedir. Hareket içinde yer alan kimi parti yöneticilerinin 'esas olan seçimlerden sonraki dönemdir, siz hareketi seçimlerden sonra görün' ya da 'esas olan sokakta, eylemde, yerelerde hareketi örgütlemektir' gibi söylemleri, devrimci lafazanlığı aşmayan söylemler olmaktan ileri gitmemektedir. Yine hareket içinde yer alan 'komünist' adlı parti yöneticilerinin, seçimlerde bağımsız adaylar çıkarılması ya da seçimlere hareket içinde yer alan partilerin ayrı ayrı katılımına olanak tanınmasını utangaçça dile getirmele-

ri ve bunları dile getirdikleri makalelerinde Kürt Ulusal Kurtuluşçularını ideolojik politik olarak eleştirmenin ötesinde ortak iş eylem birliğine yönelik hiçbir pozitif yaklaşım ortaya koymamaları, sadece Birleşik Haziran Hareketi'nin ülkenin yarısından tecridini arttırmakta, arada var olan açığı büyütmekten başka bir sonuç vermemektedir. Büyük şehirlerin 'Laikçi Teyzeler'inin kazanılmasına gösterilen ilgi ve özenin bir nebzesi, yoksul Kürt emekçilerinin kazanılmasına gösterilmemekte böylesi bir oluşum da bize iktidar alternatifi olarak sunulmaktadır. Böylesi bir sunum, aklımızla alay etmek değilse nedir? Anlaşılan ilk kuruluş sürecinde birleşik harekete katılan kimi CHP'li sayıların varlığının yarattığı kof umutla, birleşik hareketin kurucu partilerinin nasyonalist ideolojik tutumları hareketin sonraki gelişme çizgisini belirlemiş ve Kürt Ulusal Kurtuluşçuları ile bırakın temasa gelmeyi, her türlü teması kesmelerine yol açmıştır. Birleşik Haziran Hareketi'nin bileşenlerindeki bu isteksizlik, HDP-HDK gibi parti ve örgütlerle Birleşik Haziran Hareketi'nin temasa gelmesini önlemekte yeterli ideolojik-politik bariyeri oluşturmaktadır.

Şüphesiz Birleşik Haziran Hareketi'nin böylesi bir politik tutum içerisine girmesinde, sadece ideolojik yaklaşımlarındaki nasyonalizm ve CHP bulaşıklığı olduğunu söylemek hakkaniyete uygun olmaz. Bu olumsuzlukların yanı sıra ve en az onlar kadar etkili olan şu faktörleri de sıralamakta yarar vardır. Bunların başlıcaları, Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin, onun legal parti ve örgütlerinin politikalarındaki pragmatizm, ilkeli davranmamaları, dahası kendini komünist, sosyalist, devrimci sıfatıyla birlikte tanımlayan örgütlerin asla kabul edemeyeceği ABD emperyalizmiyle dar ulusal çıkar için işbirliği gibi kabul edilmez tutumların bulunduğu bilinen gerçeklerdir. En basitinden birleşik hareketin adını alarak başladığı Haziran günlerinde, HDP sözcülerinin ağzından direnişin Erge-

nekoncular tarafından yönlendirildiği ve bu sebeple harekete partilerinin katılmayacağı gibi abuk açıklamalar yapıldığı, herkesin bildiği ve medyaya yansıyan bir açıklama değildir. Yine aynı süreçte, ülkenin Kürdistan hariç her yanı eylem alanı olmuşken İstanbul ve Ankara'ya getirilen Diyarbakır ve Van TOMA'larının ve çevik kuvvet polislerinin direnen yığınlara karşı iktidarca devlet terörünün aracı olarak kullanılır olması, ülkenin batısı tarafından acıyla hatırlanmaktadır. Ergenekonculuğa ek olarak, yine aynı süreçte batıda polis terörüne direnen yığınlara karşı eylemsizliğin gerekçesi olarak söylenen 'biz 30 yıldır polis asker terörü altındaydık, biraz da siz görün de neler çektiğimizi anlayın' söylemi tabi ki Haziran direnişini yaşayan ve bu tutumlarla karşı karşıya kalan metropollerde oturan emekçi ve etnik özelliği genellikle Kürt olmayan yurttaşlarımızca unutulmuş değildir. Bunlara ilaveten, son dönemde Birleşik Haziran Hareketi içerisinde yer aldığı bilindiği halde KCK yöneticilerince ÖDP'ye yapılan, HDP ile birlikte HDP listelerinden seçimlere katılma çağrısı benzer bir olumsuz pragmatizm örneği olarak öncakilere eklenmenin ötesinde bir yarar sağlamamıştır.

Komünistler, TKP Üyeleri'nin oluşturduğu TKP'lilerin Sesi Kolektifi, hem HDP-HDK içerisinde hem de Birleşik Haziran Hareketi içerisinde yer almamaktadır. Her iki oluşuma karşı da eşit uzaklıkta ve her türlü öznel yaklaşımdan uzak, tamamen nesnel bir değerlendirme içindedir. Birleşik Haziran Hareketi'nin, yazının önceki bölümlerinde sıralanan eksiklikleri gerekçe gösterilerek hareket eleştirilebilir, aynı şekilde bir önceki paragrafta sıralananlar gerekçe gösterilerek HDK-HDP'ye karşı eleştirel bir tutum da alınabilir. Ancak içinden geçtiğimiz bu uğrakta, ülke tarihinin en kritik seçiminin yapılacağı bu dönemde, işçi sınıfımıza ve ülkemiz emekçilerine karşı tarihsel bir görevle yükümlü olduklarını düşünen komünistler, böylesi ucuz ve dar örgütsel çıkar

hesabı üzerine kurulu tutumlardan uzak olmaları gerektiğini bilirler. Gün, güçlerin dağıtılması, ince ideolojik hesapların yapılması, sosyalizmin bağımsızlığı adına onurlu yalnızlıkların tercih edilmesi, bağımsız adaylarla seçime katılımın tercih edilip oyların ziyan edilmesi, yeniden CHP kuyrukçuluğu yapılarak yığınların bir kere daha aldatılmasına alet olunması, dar örgüt çıkarlarının gündemin birinci maddesi yapılması günü değildir. Adeta ülkenin geleceğinin oylanacağı bu seçim sürecinde alınacak her türlü öznel tutum, alanlara tarih ve işçi sınıfımız önünde sorumluluk yükleyecektir. TKP Üyeleri, tutumlarını belirlerken bu tarihsel sorumluluğun bilinciyle davranacaklardır.

Ülkemizin içinden geçtiği seçim sürecinin üçüncü ve en kritik ayağı olan parlamento seçimleri, önümüzdeki sürecin ana politik gündemini oluşturmakta ve ülkemiz seçim sürecine girmiş bulunmaktadır. 13 yıllık AKP iktidarı sürecinin ülkemizi içine soktuğu gericileşmenin devlet ve toplum yapısını bir ahtapot gibi sardığı, bir yandan başkanlık sistemi diğer yandan güvenlik yasaları, bir diğer yandan komşularımızın iç işlerine karışarak savaş kışkırtıcılığı yapmanın olağan dış politika haline getirildiği günümüzde bu gidişin önüne geçmek, ülkemizi ve halkımızı AKP boyunduruğundan kurtarmak, ertelenmez bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Bunu yapmanın yolu ise ülkemizin ilerici, demokratik, barışsever, sosyalist, komünist, yurtsever eşitlik ve özgürlükten yana antiemperyalist, anti kapitalist tüm güçlerini birleştirmekten, bütün kuvvetleri bir araya toplamayı beceren bir örgütlülükten, bir emekçi halk cephesinin örülmesinden geçmektedir. İşbirlikçi AKP iktidarı karşısında yeni bir yaşam alternatifini dikilecek olan tüm ilerici, demokratik, anti emperyalist, barışsever, eşitlikçi ve özgürlükçü kuvvetlerin cephesi böylesi bir parçalılıkta olduğu gibi bir yanı Birleşik Haziran Hareketi, diğer yanı HDK-HDP

olarak değil, aksine bu güçlerin hepsinin iş, eylem birliği yapması halinde gerçekleştirilebilecektir. Komünistlerin, TKP Üyeleri Kollektifi'nin baştan beri önerdiği böylesi geniş bir birliktelik, cephe hareketidir. Ve tabii ki böylesi bir cephenin yerelde, genelde, sokakta, işyerinde, okulda, ofiste ve tabii ki içinde olduğumuz seçim sürecinde aday listelerinde sağlanmasıdır. Ne yazık ki görülen manzara böylesi bir gelişmenin olacağı yönünde değildir. HDK-HDP bileşeni seçim çalışmaları sürecine girdiğini deklare etmekle kalmamakta, muhtemel adaylarını da belirleyerek süreci doğal akışında ilerletmektedir. Birleşik Haziran Hareketi ve bileşeni olan partilerde ise halen ülkenin doğusuyla yani Türkiye Kürdistanı'yla bütünleşmeye dönük en küçük bir ışık görülmemekte, bunun da ötesinde Birleşik Haziran Hareketi'nin seçimlerde izleyeceği politikaya ilişkin bağlayıcı net bir tutum da açıklanamamaktadır. Böyle bir durumda işçi sınıfımız, emekçi halkımızın kaybetmemesi, bunun yanı sıra kimlik talebi olan Alevi'nin, eşitlik talep eden Kürt'ün, soykırımın 100. Yılında bir özür talep eden Ermeni'nin, özgürlük talep eden kadınların, bilimsel eğitim isteyen öğrencilerin kazanması için tüm oyların bir araya getirilmesini sağlamak kritik önem taşımaktadır. Komünistler bu seçimde böylesi bir davranış gösterecek, işçi sınıfımız ve tüm emekçilerden de bu yolu izlemelerini isteyeceklerdir. Birleşik Haziran Hareketi'ndeki yoldaşlarımıza önerimiz, her türlü eylemde omuz omuza olacağımızı bilmelerinin ötesinde önümüzdeki seçim sürecine ilişkin tutumlarını bir kere daha gözden geçirmeleri, netleştirmeleri ve Türkiye Kürdistanı'na el uzatmaları, HDP'li yoldaşlarımızla bir araya gelmeyi bir kere, bir kere daha denemeleri, bunda ısrarcı olmaları, yürekten istediklerini göstermeleri olacaktır.

Nazım Hikmet yoldaşımızın yazının girişine aldığımız dizelerinin hepimiz için uyarıcı olmasını diliyoruz.

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

Kırmızı çatkılı kadınlar, önderleri için göz yaşı döküyor..

Türkiye kadın hareketinin önderi, İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı, 1979 Ekim Ara Seçimleri'nde İstanbul Bağımsız Senatör adayı, Partimizin 5. Kongresi sonrası TKP Kadın Komitesi üyesi BAKİYE BERİA ÖNGER'i kaybettik...

1921 yılında Çanakkale'de dünyaya gelen Bakiye Beria ÖNGER avukattır. Beria ÖNGER İlerici Kadınlar Derneği'nin ilk ve tek genel başkanıdır.

3 Haziran 1975 tarihinde resmi kuruluşu yapılan İKD, İstanbul'un Çeliktepe semtinde tek odalı bir gecekondunun giriş katında faaliyete başladı. İKD, kuruluşundan dört yıl sonra 33 şubesi ve 35 temsilciliği ile 15 bine yakın üyeye ulaşarak bugüne kadar memleketimizin en büyük ve en etkili kadın derneği olma özelliği kazanmıştır. Yine aynı dönem içinde İKD'nin yayın organı Kadınların Sesi Gazetesi 30 bin baskıya ulaşmıştır. İstanbul

Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından ilk kapatılan dernek olma özelliğini de taşıyan İKD, 28 Nisan 1979 tarihinde "resmen" kapatılmıştır.

İKD, ilk şubelerini İstanbul'da Şişli, Fatih ve Kartal'da açtı. İşçi mahallerinde "Çocuklara süt hakkı" kampanyası yürütürken, ülkede tırmanan ve para-militer faşistler tarafından işlenen cinayetlere karşı "Anaların göz yaşına hayır!" kampanyası yürüttü. Aynı zaman diliminde ülkenin Kürdistan coğrafyasında, feodal değerlere, töre cinayetlerine karşı mitingler düzenledi. İlerici Kadınlar Derneği sıra neferi kadınlar, grev çadırlarında çorba kaydattı, grevdeki işçilerle halaya durdu. İşçi mahallerinde kadınlara okuma-yazma kursları düzenledi. İşçi mahallelerinde ve fabrikalarda, elde silah para-militer faşistlere karşı nöbet tuttu, göğüs göğüse savaştı.

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

İSTANBUL BAĞIMSIZ SENATÖR ADAYI

BAKIYE BERİA ÖNGER

SIZE SESLENİYOR

GERİCİLİĞE VE FAŞİZME GEÇİT YOK!

- Ülkemizdeki yoksulluk ve yoksulluk diyarı yapan, halkımızı sürgen bunalımın burçacına iten, yıllardır uygulanan emperyalizme bağımlılık, NATO'culuk politikasıdır.
- Halkımızın baş düşmanı, emperyalizm ve işbirlikçi tekelilerdir. Onların baş partileri, gerici faşist partileri AP, MHP'dir.
- Ülkemizdeki baş tehlike faşizmdir. Faşist diktatörlüğe basamak olacak AP-CHP koalisyonu veya «millî» koalisyon adı gerici hükümetlerdir.
- Dünce görevi: Gerici hükümetlere ve faşizme geçit vermemek, Emperyalist dayatmalara boyun eğmemektir.

CHP'YE OY VERMEK ÇARE MİY?

Faşist tehlikenin sadece parlamenter savaşıyla engellendiğine inanmak hiç tenak olamazdır. Faşist tehlikeyi engelleyecek tek güç yığındır, yığınlara emeldir, eylem ve güç birliğidir. Ecevit'in «biz faşizmi oylarla yendik» dediği günlerde faşist terörün terannması bunun en açık kanıtıdır.

Kaldı ki CHP yönetimi, hükümette bulunduğunda 21 ay boyunca faşist tehlikeyi geriletmek için elindeki olanakları da kullanmamıştır.

Bu nedenle halkımız «CHP'ye oy ver, yoksa faşizme geçir» ikilemiyle karşı karşıya değildir.

Halkımızın CHP yönetiminin faşist tehlikeye karşı üzerine düşeni yapacağına güveni kalmamıştır.

ÇIKIŞ YOLU VARDIR

Faşist tehlikeyi engellemek için en doğru yoldur işçi sınıfının sınıfsız güç birliği.

Faşist tehlikeye karşı, işçi sınıfı demokratik eylemlerle, işçi sınıflarına eylem birliği yapması gerekir. Eylem birliği bir yığın sınıfların kalkmasıdır.

Faşist tehlikeye karşı kazanmak ve ilerlemek için sınıfsız bir hareket gerekir. Sınıfsız hareketin kazanması için işçi sınıfının sınıfsız bir hareketi gerekir.

Faşist tehlikeye karşı kazanmak için işçi sınıfının sınıfsız bir hareketi gerekir. Sınıfsız hareketin kazanması için işçi sınıfının sınıfsız bir hareketi gerekir.

MITİNGE ÇAĞIRI

13 Ekim 1979 günü saat 14.00 16.00 arası Eminönü Sultanzade Alanında buluşalım.

İşte bu kadınların önderi Beria Önger, 1979 yılında yapılan ara seçimlerde partimiz tarafından İstanbul'da Senatör adayı gösterildi. İKD'li kadınlar, parti üyelerimiz ve partimiz dostları tarafından, partimizin döl yatağı işçi mahallerinde "İşçi Sınıfı Partisi'ne Kulak Ver! Adayımız Bakiye Beria Önger" seçim sloganı ile çok canlı bir kampanya yürütüldü. Kampanya sonunda Beria Önger İstanbul'da 22 bin oy aldı.

Önger adaylığını şöyle açıklamıştı:

"Bu seçimlere bağımsız aday olarak katılıyorum. Bağımsızım. Ama tarafsız değilim.

Yolum işçi sınıfının devrimci yoludur. İşçi sınıfının örgütlü gücünün gösterdiği yoldur.

Türkiye'de ve Dünya'da sosyalizmin zaferi için savaşırsız sömürsüz sınıfsız bir dünya kurulması için savaşım veriyorum. Seçim çalışmalarını bu savaşımın bir parçası olarak görüyorum.

Seçim çalışmalarını işçi sınıfının siyasi hareketini güçlendirmek, bağımsız prog-

ramını, devrimci çıkış yolunu geniş yığınlara duyurmak, onun yığınlarda içindeki etkinliğini ve örgütlülüğünü artırmakta;

İşçi sınıfının birliğini, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini güçlendirmekte,

Gerici faşist güçleri geriletmekte,

Genel olarak emperyalizme, tekelere, faşizme, şovenizme karşı savaşımı, özel olarak da yoğun toplu sözleşmeler döneminde işçi sınıfının savaşımını güçlendirmekte,

Parlamenter savaşımı, yığın savaşımına bağlamakta araç olarak görüyorum.

Eğer seçilirim, savaşımımı parlamento içinde de yürüteceğim. Parlamentoda işçi sınıfının, emekçilerin, halkımızın ve emekçi kadın hareketini sesi, gözü, kulağı olmaya çalışacağım."

"Hazım zamanlarını, boş gecelerini değil, boydan boya ömrünü ihtilale veren" Beria Önger yoldaş, savaşımımıza ışık tutuyor. Onun yürüdüğü yolda, işçi sınıfının komünist öncüsünün, Türkiye Komünist Partisi'nin izinde; yoldaşımızdan öğrenecek, onu izleyecek ve onu aşarak sınıfsız, sınırsız ve sömürsüz bir dünya kurma savaşımımızda, adını her an bayraklaştırarak taşıyacak, değerlerini daha ileriye taşıma belgimizden bir an olsun taviz vermeyeceğiz! Evlatları, kırmızı çatlaklı kadınlar, yeni dünya savaşımının bir yarısı olarak barikatlarda boy verirken, önderlerini asla unutmayacak!

Anısı savaşımımıza ışık olsun!

TKP ÜYELERİ

13.02.2015

TKP ÜYELERİ'NDEN AÇIKLAMALAR

ÖZGECAN'IN KATİLLERİ EN AĞIR CEZAYI ALMALIDIR

Gerici-otoriter AKP'nin ülkemizde estirdiği gericilik rüzgarı, gencecik bir canı daha aramızdan aldı. Henüz 20 yaşındaki Özgecan Aslan cinsel saldırı ve vahşi bir cinayet kurbanı oldu.

AKP'nin yükselttiği gericilik, toplumu yavaş yavaş etkisi altına alırken, gerici canileri de cesaretlendiriyor. Yükselen gericilik, en çok toplumun ezilen kesimlerini mağdur ediyor. Bu kesimlerin başında ise kadınlar geliyor. Gericilik, erkek egemen dil ve söylemle kolkola yükseltilerek, kadın kimliğine şiddete yönlendiriliyor.

AKP hegemonyası, bu ve benzeri yollarla topluma nüfuz ederek, gericiliğin normalleştirdiği, kadın kimliğinin geri plana atıldığı, şiddetin sıradanlaştığı bir toplum yaratmaya çalışıyor. Bu durum, AKP gericiliği tarafından toplumsal algımıza yerleştirilmeye çalışılıyor. Üzülerek gördük ki en az failer kadar suçlu olduğunu düşündüğümüz bir takım gerici güruh, Özgecan'ın katlinden sonra dahi gerici, erkek egemen ve dayatmacı dillerini kullanmaya devam ederek, hiçbir vicdana sığmayacak derecede çirkin sözleri kusmaya devam ettiler.

Kadın cinayetlerine, baskıya ve şiddete karşı, ilerici bir savaşım vermek, güncel görevlerimiz arasında yer almaktadır. Gerici, otoriter, erkek egemen rüzgar sürdükçe, kadına yönelik şiddet son bulmayacaktır. Özgecan ne ilk, ne de sondur.

Toplumsal vicdanımızca cezalandırılan ve lanetlenen Özgecan'ın katilleri, adli

merciiler tarafından da en ağır şekilde cezalandırılmalıdır. Bu talep en gür şekilde haykırılmalı, daha önceki örneklerde görüldüğü gibi, komik cezalarla ödüllendirilmelerinin önüne geçilmelidir. Fakat bundan daha da önemlisi, ülkede estirilen gerici rüzgarın dindirilmesini sağlamak, toplumsal ilerlemeci adımların atılması için savaşım vermektir. Özgecan şahsında gericiliğe, kadına yönelik şiddete, erkek egemen anlayışa karşı savaşımı yükseltelim!

TKP Üyeleri, bu canice katliamı lanetler, Özgecan'ın ailesi ve yakınlarına, sevenlerine başsağlığı diler.

TKP ÜYELERİ KOLEKTİFİ

BASIN BÜROSU

14 Şubat 2015

DİSK 48 YAŞINDA!

1967 yılında, Türk-İş'in uzlaşmacı sendikal anlayışına karşı kurulan DİSK, 48 yaşında.

Maden-İş, Lastik-İş, Basın-İş, Gıda-İş ve T. Maden-İş (Zonguldak) sendikaları tarafından kurulan DİSK, içindeki komünist-partili kadroların etkisiyle, işçi sınıfının en savaştan sendikal örgütü haline geldi.

DİSK, savaştan tutumuyla, gerek mevcut sendikaların büyümesiyle, gerekse yeni sendikaların bünyesine katılmasıyla, kısa zamanda büyüdü. Tarihi büyük direniş, grev ve savaşımlarla dolu olan DİSK, Türk-İş'li işçiler için de umut oldu. DİSK'i yok etmek için yapılmak istenen yasal düzenlemelere karşı 15-16 Haziran'da büyük bir direniş gerçekleştiren DİSK'lilerin yanında Türk-İş'li işçiler de vardı.

DİSK, girdiği her yerde maden ocaklarında, fabrikalarda, inşaatlarda, işliklerde sınıf sendikacılığı anlayışı çerçevesinde savaştan verdi. DİSK'in en önemli sendikası Maden-İş başta olmak üzere DİSK'e bağlı sendikaların pek çoğu, bu anlayışla sınıf savaştanını sürdürdü. DİSK'in savaştan tutumu, büyük ölçüde partili kadroların DİSK içindeki etkinlikleriyle ilgilidir. Partili kadroların sendikalar içindeki mevcudiyeti, DİSK'i de değiştirip dönüştüren, onu sınıf sendikacılığı çerçevesinde sa-

vaştan bir sendikal örgüt haline getiren en önemli etkendi. Partinin DİSK içindeki etkinliği, hem işçi sınıfıyla partiyi buluşturan, hem DİSK'in doğru bir sendikal hatta savaştan vermesini sağlayan, belirleyici bir öneme sahipti.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün de en önemli hedeflerinden biri haline gelen DİSK, generaller tarafından kapatıldı, grevleri yasaklandı, örgütleri dağıtıldı. Yaklaşık 10 yıl boyunca kapalı kalan DİSK yeniden açıldığında artık her şey çok farklıydı. Yoğun şekilde yeniden örgütlenme çabasına girişse de DİSK'i DİSK yapan en önemli öznenen, komünistlerden ve işçi sınıfı partisinden önemli ölçüde yoksun kaldı. Bu da DİSK'in 1980 öncesi izlediği doğru hatta bir türlü oturulamaması anlamına geliyordu. Buna rağmen DİSK, sarı sendika da değildir. Değiştirilip dönüştürülmesi, doğru bir hatta yeniden oturtulması oldukça mümkün bir yapıya sahiptir.

Büyük öğretmenimiz İ. Bilen'in işaret ettiği "Fabrikalar kalemizdir!" belgisini kuşanan TKP Üyeleri, fabrikalarda ve işliklerde, işçi sınıfını özellikle genç kuşaklarından kavrayarak, DİSK'i de hak ettiği yere yeniden taşıyacaktı.

DİSK'in 48. yılı kutlu olsun!

ATILIM'dan**PARTİ YAŞAMI***Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Mart 1978 tarihli sayısından alınmıştır.***KADROLARIN NİTELİĞİ**

Günümüzde TKP, toplumun en ilerici, devrimci sınıf olan işçi sınıfının bütün gücünü, enerjisini kendinde toplamak süreci içindedir. Onun politikasının başarısını büyük ölçüde parti örgütü, kadrosu belirler. Parti kadrolarında aranan nitelik de somut savaş koşullarıyla, partinin politikasıyla, parti örgütlerinin önünde duran ödevlerle bağlıdır.

Parti üyesi, savaşın hangi kesiminde olursa olsun, partinin işçi sınıfına, emekçi yığınlar önderlik etme işlevinin bir ögesidir. Partiye kimlerin üye olabileceği, parti üyelerinin ödevleri ve hakları, TKP'nin tüzüğünde yazılıdır. Lenin, RSDİP tüzüğünün 1. maddesi üzerine açılan tartışmada "gevezelerle iş yapanların" ayrı tutulmasının gereği üzerinde özenle duruyor. "Bir gevezeye parti üyesi demektense, iş yapan on kişiye üye demek yeğdir" diyor.

Faşist saldırılar iç savaş boyutlarına varıyor. Bunun yanısıra, burjuvazi işçi sınıfını pasifliğe sürüklemek istiyor. Bu ko-

şullarda G. Dimitrof'un Komintern'in 7. Kongresi kapanış konuşmasında, kadroların politik-moral niteliği için koyduğu "temel ölçüler" bizim için olanca canlılığını koruyor.

Bunların başında komünist ülkü ve ilkelere, komünist partisine sınıf savaşlarında sınanmış derin, devrimci bağlılık geliyor. Sonra, komünistler yığınlarla sıkı sıkıya bağlanmak, onların yaşamlarını, gereksinmelerini iyi tanımak, bilmek atar damarını elinde duymak zorundadırlar. Bunun için toplumsal yaşamın her alanında örnek davranmak, var gücüyle özveriyle savaşmak, kişisel yaşamda alçak gö-

nüllü olmak, parti üyeliğini hiçbir zaman bir ayrıcalık gibi görmemek, yığınların yaratıcı gücüne dayanmak, onlara öğretirken onlardan da öğrenmek gerekir. İşçi sınıfı, emekçi yığınlar ancak kendi yaşantılarından, deneyimlerinden çıkmakla komünistlerin savaş önderliğini benimseyebilirler. Üçüncüsü, somut bir durumda kendi başına yönünü bulabilmek, dalıcı olmak, girişimi ele almaktan, sorumluluk yüklenmekten kaçınmaktır. Komünist kadrolar yenilgi karşısında paniğe kapılmazlar, başarı karşısında baş dönmesine tutulmazlar. Dördüncüsü, sınıf düşmanına ve sapmalara karşı çelikten disiplin.

Kuşkusuz parti sıralarına yeni katılan genç üyelerde bu niteliklerin tümünün bulunması varsayılmaz. TKP işçi sınıfının devrimci savaşıyla daha sıkı bağlandıkça, bu savaşların ateşinde arınıyor, çelikleşiyor. Leninci kadrosu oluşuyor.